

شیوه‌نامه تاریخ شفاهی

ترجمه و باز نویسی: شفیقه نیک نفس

چکیده

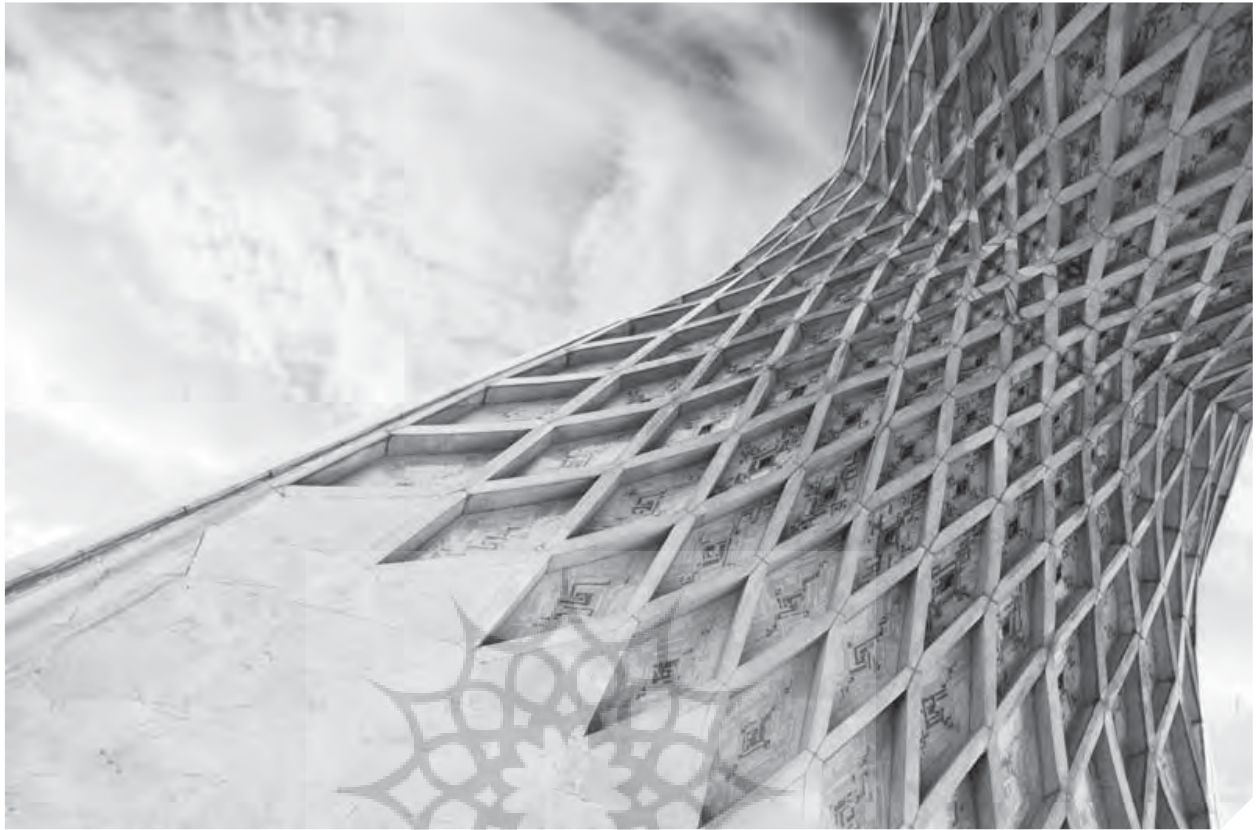
اگرچه مورخان در اوایل قرن بیستم اعتقاد چندانی به منابع حاصل از مصاحبه نداشتند و انجام مصاحبه را در حیطه کار روزنامه‌نگاری می‌انگاشتند، اما تدریجاً به کمک فناوری ضبط صدا، روش‌شناسی و نظریه‌های جدید در زمینه انجام مصاحبه با هدف جمع‌آوری اطلاعات تاریخی به وجود آمد.

مصاحبه تاریخ شفاهی، مصاحبه‌ای در عمق است. چنین مصاحبه‌ای می‌کوشد به ترسیم زوایای مختلف زندگی فرد بپردازد و وجود او را در حیطه خانوادگی‌اش در میان دوستان و همکارانش، در موفقیت‌ها و شکست‌هایش، به ادراک درآورد.

نوشته پیش‌رو، شیوه‌نامه‌ای است که مرکز دستاوردهای پانتر برای آموزش روش‌های تاریخ شفاهی به دانش‌آموزان دبیرستان گادسن و به منظور اجرای طرح تاریخ شفاهی ضبط میراث مکتوب نیم‌مکزیکوی جنوبی تهیه کرده است. این شیوه‌نامه، به خوانندگان می‌آموزد که چگونه طرح تاریخ شفاهی تهیه و اجرا کنند. تعیین هدف برای پروژه انتخاب مصاحبه‌شوندگان، نحوه طراحی سؤال، بررسی حافظه مصاحبه‌شونده، مراحل حقوقی کار، نحوه رفتار و برخورد با مصاحبه‌شونده، فنون انجام مصاحبه و ایجاد رابطه دوستانه با مصاحبه‌شونده، از مطالب قابل اعتنا در این پژوهش است.

متن حاضر ترجمه‌ای است از نوشته‌ای تحت عنوان: An Oral History Instruction Manual که برای دانش‌آموزان دبیرستان Panther Achievement Center به منظور انجام طرح‌های تاریخ شفاهی تهیه شده است.

در این متن PAC علامت اختصاری نام دبیرستان مذکور است.

بررسی قرار می‌دهد و تا جایی که ممکن است، لذت‌ها و ناراحتی‌ها، موفقیت‌ها و شکست‌ها و رخداد‌های روزانه زندگی آن شخص را مطالعه می‌کند. تحقیق قبلی درباره هر تاریخ شفاهی موفق ضروری است؛ به همان میزان که یادگیری فنون مصاحبه مهم است تاریخ شفاهی، فراتر از مصاحبه مطبوعاتی در زمینه موضوع خاص یا یک حادثه است. تاریخ شفاهی، عمق زندگی فرد را می‌کاود و آن را برای ثبت تاریخی شرایط معمول و غیرمعمول، عادی و معماگونه زندگی انسانی مستند می‌سازد و این یکی از نقاط قوت تاریخ شفاهی است. مورخان سنتی در مورد احساس انسان در تاریخ با مشکلاتی روبرو هستند. از آنجا که تاریخ شفاهی مستقیماً از زبان شخص شنیده می‌شود و اغلب احساسات فردی را بررسی می‌کند و به نمایش می‌گذارد، پذیرفتن

حرفه‌ای، مصاحبه کردن چیزی بود که روزنامه‌نگاران انجام می‌دادند؛ با وجود این، از جنگ جهانی دوم به بعد، با پیدایش فناوری ضبط صدا، تاریخ شفاهی مجدداً به عنوان یک منبع با ارزش تاریخی پذیرفته شد. روش قدیمی انتقال تجربه جامعه از طریق داستان‌های نقل شده، به مدد فناوری نوین، روش‌شناسی و نظریه‌های نو، به رسمیت شناخته شد. این شیوه‌نامه به شما می‌آموزد که چگونه تاریخ شفاهی را تدوین کنید و چگونه از آن به عنوان ابزاری در حفاظت از میراث تاریخی بهره بگیرید.

نقاط ضعف و قوت تاریخ شفاهی

تاریخ شفاهی، مصاحبه کردن در عمق زندگی فرد و ضبط تجربیات شخصی اوست. تاریخ شفاهی کامل، روابط فرد را با خانواده و نیاکانش و تجربیات زندگی او را از دوران کودکی تا زمان حال مورد

تاریخ شفاهی از زمانی که مردم توانستند با یکدیگر صحبت کنند، جزئی از تاریخ نوع بشر بوده است. تاریخ شفاهی، اولین گونه تاریخ در جوامع بی‌سواد بوده است. انسان‌ها، تاریخ فرهنگ خود را به وسیله صحبت کردن و قرائت اشعار منتقل کردند. روایت‌ها، داستان‌ها و افسانه‌های هر ملت به صورت شفاهی، نسل به نسل از افراد کهنسال‌تر به جوان‌ترها منتقل شده است. مخصوصاً برخی از تاریخ‌های شفاهی به صورت اشعار حماسی به نوشته درآمد، مانند ایللیاد و اودیسه یا متون مذهبی همانند کتاب *mayan* یا *popul vuh* بنابراین، تاریخ شفاهی ریشه‌های عمیقی دارد.

در یکصد سال گذشته مورخان اسناد مکتوب را مبنای علمی برای اثبات نظریه‌های خودشان درباره گذشته قرار دادند. برای بیشتر مورخان

چنین موارد غیرقابل درکی سهولت پیدا می‌کند. استفاده از اطلاعاتی که از تاریخ شفاهی به دست می‌آید، توصیف کامل‌تری از شخص یا مکان یا سازمان به دست می‌دهد.

نقطه قوت دیگر تاریخ شفاهی، این است که محدودیتی در آن وجود ندارد و مساوات طلب است. تاریخ شفاهی منحصر به افراد مشهور یا صاحب قدرت نمی‌شود و فقط برای شاهان و فرماندهان نیست. تاریخ شفاهی، زندگی مردم را از همه بخش‌های جامعه مستند می‌کند و به تکمیل کمبودهای سند تاریخی که اغلب متمرکز در طبقه اشراف و و نخبگان جامعه است - کمک می‌کند. برخی می‌گویند تاریخ شفاهی تاریخی است که از پایین سرچشمه می‌گیرد، زیرا بسیاری از کسان غایب در کتاب‌های تاریخی فراهم شده به روش سنتی، صدای خود را از طریق تاریخ شفاهی به گوش محققان می‌رسانند. تاریخ شفاهی منبعی جدید از تاریخ به مورخان عرضه می‌کند که به اسناد مکتوب موجود در آرشیوها وابستگی ندارد. به صداهای بیشتری در مورد تاریخ خود گوش فرادهیم تا از طریق اسنادی که در آرشیوها نگهداری می‌شوند.

همانطور که تاریخ شفاهی را به عنوان پدیدآور دانش جدیدی در عرصه تاریخ می‌ستائیم، باید ضعف‌های آن را نیز مورد توجه قرار دهیم. به عنوان اولین ابهام این نکته مطرح است که صحت خاطرات ضبط شده چقدر است؟ دوم اینکه آیا مصاحبه‌کننده بر مصاحبه‌شونده تأثیر گذاشته است؟ برای به‌دست‌آوردن اطمینان می‌توان صحت تاریخ شفاهی را مورد تردید قرار داد. بعضی تمایل دارند که خودشان را بهتر از آن چیزی که در واقعیت بوده به خاطر بیاورند. حافظه هم می‌تواند اشتباه کند. به دلیل خطای حافظه تاریخ شفاهی باید ارزشیابی شود مانند هر منبع تاریخی دیگر. اطلاعات را باید ارزشیابی کرد و درستی و نادرستی

آنها را مورد قضاوت قرار داد. در این مورد تاریخ شفاهی تفاوتی با دیگر اسناد موجود در آرشیوها ندارد.

مورخان تاریخ شفاهی می‌باید از اعمال نظر و طرفداری کردن بپرهیزند تا خاطرات مصاحبه‌شونده را تحت‌الشعاع قرار ندهد. اگرچه شما خاطرات شخص دیگری را ضبط می‌کنید اما آنچه که ضبط می‌شود «اقتداری تقسیم شده» است. هر مصاحبه حاصل تعامل بین مصاحبه‌شونده و مصاحبه‌کننده است. مصاحبه، گفتار تک نفره نیست بلکه گفت‌وگو و گفت‌وگو میان دو نفر است. گاهی مصاحبه‌شوندگان ممکن است چیزی بگویند که فکر می‌کنند مصاحبه‌کننده می‌خواهد بشنود. به این طریق هر دو نفر چیزی را به ضبط تاریخ زندگینامه‌ای اضافه می‌کنند. اما مصاحبه‌کننده باید از ابراز نظر شخصی یا هر نوع تأثیرگذاری بپرهیزد. وجود این جریانها در تاریخ شفاهی درجه اعتبار خاطره و احتمال تأثیر بیش از حد مصاحبه‌کننده بر مصاحبه در نیم قرن اخیر موجب ایجاد یک روش شناسی برای تاریخ شفاهی شده است که در مورد این مشکلات صحبت می‌کند. به همین ترتیب پیشنهادهایی ارائه می‌شود که چگونه درباره برخی مشکلات پیشگفته رفتار می‌شود.

طراحی پروژه تاریخ شفاهی

طراحی و برنامه‌ریزی قبل از شروع به کار، کاری اساسی است تا بتوانید پروژه موفق داشته باشید.

برنامه‌ریزی پروژه تاریخ شفاهی

برای برنامه‌ریزی پروژه تاریخ شفاهی نه موضوع را می‌باید مورد توجه قرار داد:

۱- هدف و مقصود پروژه چیست؟ برای شروع، سیاهه‌ای از اهداف پروژه بنویسید و اینکه چرا شما تاریخ شفاهی را جمع‌آوری می‌کنید و مورد استفاده از آنها چه خواهد بود؟ از این اهداف نوشته شده شما می‌توانید جمله‌ای کوتاه و شعارگونه درباره کار مورد نظر خود جمع‌بندی کنید. این عبارت را در کمتر از ۱۲ کلمه

بنویسید. سپس همانطور که اهداف خود را بررسی می‌کنید توضیح بدهید که چقدر این اهداف واقعی هستند.

۲- با چه کسی مصاحبه می‌کنید (و چه کسی تصمیم می‌گیرد که با چه کسی مصاحبه بشود؟)

پس از تعیین اهداف پروژه مصاحبه‌شوندگان احتمالی باید مصاحبه شوند. بهترین پروژه شامل بیشترین گستره نمونه‌های مصاحبه‌شوندگان است نه فقط مسن‌ترین افراد بلکه هر کسی که به اهداف پروژه کمک می‌کند. از طریق کار گروهی کوچک متشکل از اولیای مدرسه و یا به وسیله مدیر پروژه یا مدیر موسسه و سرانجام تصمیم نهایی را گرفت.

۳- آیا مصاحبه‌کنندگان وقت کافی برای ضبط مباحث و انجام مصاحبه دارند؟ مصاحبه‌ای که با شتاب صورت بگیرد دارای کیفیت پایین خواهد شد. کیفیت اطلاعات مصاحبه اساساً به پیش‌زمینه مصاحبه‌کننده در آن مورد و دانش او در مورد موضوع مصاحبه بستگی دارد. برای برنامه‌ریزی زمانی مصاحبه در دسترس بودن منابع مورد نیاز را برای تحقیق اولیه در نظر بگیرید و در مدت زمانی که برای تحقیق صرف می‌کنید از فرم‌های استاندارد شده جهت گردآوری استفاده کنید.

۴- چه کسی مصاحبه را انجام خواهد داد؟ اگر شما می‌خواهید با تعدادی از افراد مصاحبه کنید باید فکر کنید که مصاحبه‌شوندگان شما چه کسانی خواهند بود. اینک زمان آن است که برای گروه اجرایی پروژه که در حصول به اهداف تعیین شده در مدت معین به آنها نیاز دارید برنامه‌ریزی کنید. ممکن است بخواهید برای آموزش مصاحبه‌کنندگان کار گروهی آموزشی برگزار کنید و یا حتی از مشاورانی در خارج از پروژه برای برگزاری دوره آموزشی استفاده کنید. مجموعه کارهایی که در پروژه تاریخ شفاهی انجام می‌شود شامل مرحله انجام تحقیق اولیه است تا ترتیب‌دادن جلسه

**تاریخ شفاهی، اولین
گونه تاریخ در جوامع
بوده است. انسان‌ها،
تاریخ و فرهنگ خود را
به وسیله صحبت کردن و
قرائت اشعار منتقل کردند.
روایت‌ها، داستان‌ها و
افسانه‌های هر ملت به
صورت شفاهی، نسل به
نسل از افراد کهنسال‌تر
به جوان‌ترها منتقل شده
است.**

جدی هستید. اگر این تحقیق را انجام ندهید مصاحبه شونده تصور می‌کند که این کار برای شما چندان ارزشی ندارد و در نتیجه شما را جدی نمی‌گیرد. سوم با تحقیق خاصی که انجام می‌دهید، مدت زمان لازم را جهت آماده‌سازی خود و انجام مصاحبه می‌توانید تخمین بزنید. برای انجام تحقیق، مراکز زیادی وجود دارد. در ابتدا دوره تاریخی مورد نظر را مطالعه کنید آنگاه درباره وقایع خاص و مکان‌های مرتبط تمرکز کنید. به طور مثال شاگردان دبیرستان PAC مهاجرت افراد را بین مکزیک و امریکا مورد مطالعه قرار دادند. پس از اینکه شما زمان و مکان را به صورت عمومی و کلی مورد مطالعه

همه دست‌اندرکاران برای انتقال قانونی مالکیت مصاحبه باید آن را امضا کنند. آرشیوی پیدا کنید که کار آنها از لحاظ موضوع با پروژه شما همخوانی داشته باشد. جایی که محققان به آنجا خواهند آمد و به مصاحبه‌های شما گوش فرا خواهند داد بهترین تاریخ‌های شفاهی در جهان بی‌فایده خواهند بود اگر پژوهشگران نتوانند از آنها استفاده بکنند. ۸- از پروژه شما چه محصولی حاصل خواهد شد؟ CDها و متن آنها در کنار هم یک منبع با ارزش برای مدرسه یا موسسه شما فراهم می‌کند و نشانگر این است که شما به اهداف خود دست یافته‌اید. گذشته از این مصاحبه‌ها یک منبع با ارزش در مورد تاریخ جامعه ما هستند. علاوه بر اینکه آنها منابع تحقیقی هستند کیفیت خود CDها برای آموزش و تدریس و آموزش از طریق رسانه‌ها و نمایش‌های موزه‌ای مصارف دیگر اساسی است.

۹- هزینه‌ها از کجا تأمین خواهد شد؟ همین که پروژه خود را طراحی کردید ضروریات آن را به لحاظ مالی خواهید دانست. حال زمان تأمین بودجه است.

تحقیق مقدماتی

آمادگی قبل از مصاحبه شامل تحقیق مقدماتی است که نقش بسیار اساسی ایفا می‌کند و برای موفقیت مصاحبه نقش کلیدی دارد. قبل از اینکه یک مصاحبه فعال را شروع کنید، باید تا آنجا که ممکن است در مورد مصاحبه شونده، مکان‌ها و کسانی که در زندگی او اهمیت داشته‌اند و دوره‌ای که او در آن زندگی کرده اطلاعات داشته باشید. شما احتیاج دارید که با فرد مورد نظر تا آنجا که ممکن است آشنا شوید. برای این کار چندین دلیل وجود دارد اول اینکه این کار به شما این امکان را می‌دهد که روند وقایع را در مصاحبه دنبال کنید. دوم، با نشان دادن اینکه در مورد مطالعه زندگی شخص وقت صرف کرده‌اید نشان می‌دهید که در مورد وی و تجربیاتش

قبل از مصاحبه. همانطور که می‌بینید وظایف متنوعی وجود دارد. به چندین دلیل اول اینکه از کار نتیجه بهتری به دست می‌آید و دیگر اینکه چون نوجوانان با سن و سال کم به محیط خصوصی افراد فرستاده می‌شوند احساس می‌شود اگر در دسته‌های دو نفره فرستاده شوند از امنیت بیشتری برخوردار خواهند بود.

۵- مصاحبه در کجا انجام خواهد شد؟ آیا مصاحبه در خانه مصاحبه‌شوندگان انجام خواهد شد و یا در مکانی عمومی؟ بیشتر مصاحبه‌شوندگان در خانه خود احساس راحتی بیشتری دارند. در عین حال محیط آشنای آنها شاید کمکی باشد برای به خاطر آوردن خاطراتشان. اما اگر می‌خواهید مصاحبه را از رسانه‌ها پخش کنید شاید بهتر باشد برای اطمینان از کیفیت صدای مطلوب مصاحبه را در استودیوی صدا ضبط کنید.

۶- چه نوع تجهیزاتی مورد نیاز شماست؟ البته این بستگی به اهداف و مقاصد شما دارد به همان اندازه که به بودجه شما بستگی دارد. اگر ضبط ویدئویی مصاحبه‌ها را در نظر دارید بودجه شما برای تهیه تجهیزات فنی و هزینه آموزش بکلی متفاوت خواهد شد. به خاطر داشته باشید که هرچه از ضبط صوت بهتری استفاده کنید صدای بهتری در اختیار خواهید داشت. در صورت امکان از صدابرد (میکروفون) بیرونی استفاده کنید چون کیفیت صدا را بسیار تقویت خواهد کرد.

۷- پس از اینکه مصاحبه انجام شد CDها چه وضعیتی پیدا خواهند کرد؟ CDها پس از پایان پروژه در کجا قرار خواهند گرفت؟ قبل از انجام مصاحبه شما باید تصمیم بگیرید CDها در کجا نگهداری بشوند. بعد از اینکه شما و تشکیلاتتان به اهداف خود دست یافتید و از مصاحبه‌ها استفاده لازم را بردید CDها و متن پیاده شده آنها را به کتابخانه یا آرشیو بدهید تا سایر پژوهشگران نیز از آنها استفاده کنند. معمولاً آرشیوها فرم‌هایی برای تاریخ شفاهی دارند که

قرار دادید به هر اشاره‌ای به نام فرد مورد نظر در روزنامه‌های محلی، کتاب‌ها و حتی گزارش‌های مرکز آمار آمریکا مراجعه کنید. این گزارش‌ها پس از ۷۰ سال برای عموم قابل دسترسی است و شما می‌توانید به مرکز اسناد دولتی مراجعه کنید و در مورد فردی که نام او در فهرست مرکز آمار تا دهه ۱۹۲۰ م. قرار دارد تحقیق کنید. از آنها در مورد فرد مورد نظر سوال کنید. در مورد حوادث و شخصیت‌های مهم زندگی او، خانواده و دوستان می‌توانند در تحقیق اولیه شما نقش مهمی ایفا کنند.

منفعت دیگر تحقیق مقدماتی این است که مجموعه‌ای از پرسش‌هایی که در مصاحبه به کمک شما خواهد آمد طرح خواهد شد. همانطور که تحقیق می‌کنید و یا با افراد دیگر در این مورد صحبت می‌کنید سیاهه‌ای از پرسش‌هایی که به ذهنتان می‌رسد یا به وسیله افراد خانواده و یا دوستان او اشاره می‌شود یادداشت کنید. ضمن اینکه تحقیق خود را کامل می‌کنید، پرسش‌های خود را محک بزنید و آنها را مرتب کنید تا برای پرسش از مصاحبه شونده آماده باشد.

فنون و تجهیزات ضبط

تجهیزاتی که برای ضبط تاریخ شفاهی مورد نیاز است، عبارت است از:

- دستگاه ضبط نوار صدا یا ویدیو با باتری و یا سیم برق؛
- صدابرد (میکروفون) همراه با پایه آن؛
- دستور کار دستگاه voice-recorder؛
- باتری اضافه؛
- باتری قوی برای صدابرد (میکروفون) در صورت نیاز؛
- سیم رابط به طول ۱۲ فوت؛
- کاغذ و خودکار یا مداد.

نوع دستگاه ضبط صوتی که استفاده می‌کنید، در نهایت بستگی به نوع پروژه و میزان بودجه شما دارد. اگر می‌خواهید پروژه‌ای تولید کنید که قرار است از رسانه‌ها پخش شود و یا در موزه‌ها به

نمایش گذاشته شود و بودجه‌ی کافی هم در اختیار دارید، از تجهیزات بهتری نظیر سونی یا مرنز استفاده کنید. ممکن است شما به دستگاه‌های ضبط دیجیتال که هم کیفیت ضبط بهتری دارند و هم ویرایش نوار را سهولت می‌بخشند فکر کنید و آنها را ترجیح دهید. به هر حال هر کدام را که انتخاب می‌کنید مطمئن باشید که ظرفیت کافی به لحاظ زمانی دارا هستند و از کیفیت خوبی برخوردارند. در صورت امکان از صدابرد (میکروفون) بیرونی استفاده کنید که به ضبط متصل می‌شود. با این روش کیفیت ضبط صدا بسیار افزایش می‌یابد. چندین نمونه صدابرد (میکروفون) وجود دارد که برای این کار مناسب است؛ یک نوع صدابرد رومیزی وجود دارد که به

قبل از انجام مصاحبه، با دستگاه‌ها کار کنید تا با نحوه کار آنها آشنا شوید.

به مصاحبه‌کنندگان خود

اجازه دهید قبل از اینکه

وارد میدان شوند تا آنجا

که می‌توانند با دستگاه‌ها

کار کنند. مصاحبه فعال

محل مناسبی برای

آموزش فنی و کار با

دستگاه نیست.

صورت مستقیم بین دو نفر قرار می‌گیرد؛ صدابرد (میکروفون) PZM که به صورت خوابیده روی زمین قرار می‌گیرد و قدرت گیرایی صدای بهتری از چند جهت دارد؛ صدابردهای یقه‌ای که به بلوز یا لباس فرد نصب می‌شود و صدا را بسیار خوب می‌گیرند. توصیه می‌شود از صدابرد اخیر برای ضبط صدا استفاده شود. مطمئن شوید از اتصال «Y» برای تلفیق صدابرد (میکروفون) مصاحبه‌کننده و مصاحبه شونده در یک سیم ورودی استفاده می‌شود تا به این ترتیب صدا از دو صدابرد به یک کیفیت ضبط شود. بالاخره اینکه منبع انرژی دستگاه ضبط صوت هم از طریق باتری و هم به وسیله برق خانگی تغذیه شود. باتری‌های الکالین اگرچه از باتری‌های کربنات روی گرانتر است بهترین گزینه می‌باشد. چرا که چهار برابر بیشتر از سایر باتری‌ها کار می‌کنند و زود تخلیه نمی‌شوند. باتری‌های قابل شارژ و دستگاه باتری نیز امکان استفاده را دارند. ضبط تصویری، یک منبع ضمیمه با ارزش برای تاریخ شفاهی است. چرا که در ضبط تصویری، ظاهر مصاحبه شونده و زبان بدن او قابل مشاهده است و تصویر کاملتری از جریان مصاحبه در اختیار می‌گذارد. نوار ویدئویی، کمکی است برای تولید برنامه‌هایی که قرار است از تلویزیون پخش شود و همچنین برای درک واقعیت‌های پروژه شما. ضبط ویدئویی، منظر جدیدی در تاریخ شفاهی است و به کتاب راهنمای مربوط خودش نیاز دارد.

قبل از انجام مصاحبه، با دستگاه‌ها کار کنید تا با نحوه کار آنها آشنا شوید. به مصاحبه‌کنندگان خود اجازه دهید قبل از اینکه وارد میدان شوند تا آنجا که می‌توانند با دستگاه‌ها کار کنند. مصاحبه فعال محل مناسبی برای آموزش فنی و کار با دستگاه نیست. همچنین احتیاج دارید به محل قرار گرفتن صدابرد (میکروفون) و تجهیزات به تناسب محل نشستن مصاحبه شونده توجه کنید.

کیفیت صدا بسته به محل قرار گرفتن صدایر (میکروفون) متفاوت خواهد بود.

جلسه قبل از شروع

اینک که مصاحبه شونده‌گان شناسایی شده و برای انجام مصاحبه اعلام موافقت کرده‌اند، سالم‌بودن تجهیزات کنترل و تحقیق اولیه کامل شده است. اکنون زمان آن است که با مصاحبه شونده به صورت رودررو ملاقات شود اما نه برای مصاحبه فعال. جلسه قبل از شروع، ملاقات مهمی بین مصاحبه‌شونده و مصاحبه‌کننده است. به چند دلیل: این ملاقات فرصتی است برای ارزیابی مصاحبه‌شونده و اطمینان از اینکه حافظه او به اندازه کافی برای حصول به اهداف مصاحبه دقیق است. از آن گذشته مصاحبه‌کننده می‌تواند پرسش‌های مربوط به سوابق وی را در این جلسه تکمیل کند و در عین حال منزل مصاحبه‌شونده را در مورد وجود سر و سدهای محیط بررسی کند. جلسه قبل از شروع، فرصت خوبی برای صحبت در مورد بخش‌های کلی پرسش‌ها تعیین تاریخ و ساعت جلسه اول مصاحبه و توضیح در مورد فرم دسترسی به مصاحبه است. و بالاخره و شاید مهمترین ویژگی آن این باشد که جلسه قبل از شروع، به برقراری ارتباط بین مصاحبه‌شونده و مصاحبه‌کننده کمک می‌کند. بگذارید این نکات را تک به تک توضیح دهیم:

حافظه، در تاریخ شفاهی محوریّت دارد. بنابراین حافظه شفاف و دقیق و صحیح مصاحبه‌شونده یک ضرورت است. همانطور که می‌دانیم حافظه بعضی از افراد از دیگران شفاف‌تر است. در جلسه قبل از شروع، شما می‌توانید حافظه سوژه خود را به کمک طرح چند پرسش که از طریق تحقیق به پاسخ آن اشعار دارید ارزیابی کنید. این جلسه وقت بررسی جزئیات زندگی فرد نیست (که در واقع هدف اصلی مصاحبه می‌باشد). اگر این کار را در این جلسه انجام دهید ممکن است مصاحبه شونده در جلسات اصلی مصاحبه تصور کند که این مطلب را گفته

است و از تکرار آن بپرهیزد.

اگر از پرسشنامه خاصی برای ثبت سوابق مصاحبه‌شونده استفاده می‌کنید اکنون وقت آن است که آنها را تکمیل کنید. این کار به شما کمک می‌کند تا به مصاحبه‌شونده نشان دهید که در مورد او تحقیقات لازم را انجام داده‌اید. ترتیب دادن پرسشنامه به آنها نشان می‌دهد که شما به اندازه کافی در مورد زندگی او و اهمیت خاص آن فکر کرده‌اید تا بخواهید کار بزرگی در آمادگی برای انجام مصاحبه با وی انجام دهید.

اگر مصاحبه در منزل مصاحبه‌شونده انجام می‌گیرد از جلسه قبل از شروع استفاده کنید. تشخیص بدهید که بهترین محل برای انجام مصاحبه کدام نقطه از منزل وی است. آشپزخانه، بدترین محل

در جلسه قبل از شروع،

همان‌گونه که شما

مصاحبه‌شونده خود را

ارزیابی می‌کنید، او نیز

شما را ارزیابی خواهد

کرد. او در مورد اینکه

شما تا چه حد جدی، مورد

اعتماد و دقیق هستید

و همچنین در مورد

صمیمی بودن شما تا حدی

که بتواند جزئیات زندگی

خود را با شما در میان

بگذارد، تصمیم‌گیری

خواهند کرد.

است. چونکه سازه سخت کف و دیوارهای آشپزخانه، صدا را منعکس می‌کند. گذشته از آن اگر موتور یخچال در میان برنامه شروع به کار کند، صدای آن ضبط خواهد شد. حیوانات سروصدا کن خانگی، تلویزیون، دستگاه‌های هواساز و گرمایشی و ساعت‌های صدا دار هم برای ضبط صدا مخل به شمار می‌رود. در جلسه قبل از شروع نکات کلی زندگی او را مرور کنید. اگر شروع به صحبت در مورد این نکات کردند شما موضوع صحبت را عوض کنید یا تأکید کنید که می‌خواهید این نکات را بعداً ضبط کنید. بعضی از مصاحبه شونده‌گان ممکن است دچار اضطراب باشند. پس شما با صحبت کردن در مورد فضای کلی جلسه بعضی از این نگرانی‌ها را برطرف خواهید کرد. بیشتر مورخان شفاهی از دادن متن سوال به مصاحبه شونده خودداری می‌کنند. چرا که این کار مصاحبه را از حالت طبیعی آن خارج می‌کند. در جلسه قبل از شروع، زمان، تاریخ و محل انجام مصاحبه را تعیین کنید.

در مورد فرم دسترسی به مصاحبه صحبت کنید تا مصاحبه‌شونده‌گان نسبت به نتایج حاصل از تکمیل آن آگاه باشند. اساساً فرم دسترسی سندی قانونی است که مالکیت را از مالک آن به شخص یا موسسه‌ای که اطلاعات را جمع‌آوری و نگهداری می‌سازد، منتقل می‌کند. این فرم حق مالکیت را به شخص یا موسسه حامی می‌دهد. دو دلیل محتمل وجود دارد که فردی نخواهد فرم را امضا کند؛ اول اینکه آنها فکر می‌کنند که اطلاعات مصاحبه استفاده خواهد شد و استفاده کننده از این کار بهره مالی خواهد برد. بنابراین مهم است که مصاحبه‌شونده‌گان را آگاه کنید که آنچه بیان کرده‌اند به دانش عمومی بدل نخواهد شد.

در جلسه قبل از شروع، همان‌گونه که شما مصاحبه‌شونده خود را ارزیابی می‌کنید، او نیز شما را ارزیابی خواهد کرد. آنها در مورد اینکه شما تا چه حد

جدی، مورد اعتماد و دقیق هستید و همچنین در مورد صمیمی بودن شما تا به حدی که وی بتواند جزئیات زندگی خود را با شما در میان بگذارد، تصمیم‌گیری خواهند کرد. احتمالاً آنها جزئیاتی از زندگی خود را به شما خواهند گفت که کم‌تر دوستان و افراد خانواده‌شان از آنها خبر دارند. بنابراین، وقت بگیرید برای اینکه تأثیر مثبتی بگذارید و در مورد اینکه چرا می‌خواهید این مصاحبه را انجام دهید و پس از اتمام کار چه اتفاقی در مورد مصاحبه خواهد افتاد، صحبت کنید. راستگو باشید؛ رابطه دوستانه‌ای که شما با سوژه خود در جلسه قبل از شروع برقرار می‌کنید، بر روال مصاحبه تأثیر خواهد گذاشت و در نهایت بر موفقیت مصاحبه تأثیرگذار خواهد بود.

مجموعه‌های سؤالات

گذشته از هر چیز دیگری، تاریخ شفاهی پرسیدن سؤال است؛ سؤالاتی که غالباً پرسیده شده‌اند و یا آنها که هیچ وقت پرسیده نشده است. مجموعه سؤالات، حاصل تحقیقات شما در مورد موضوع مصاحبه و نیز اطلاعات ناشی از جلسه قبل از شروع است. بهتر است مصاحبه خود را با پرسش‌های ریشه‌ای شروع کنید؛ در مورد پدر و مادر مصاحبه شونده، مادر بزرگ‌ها و پدر بزرگ‌ها، تاریخ و محل تولد وی و اعضای خانواده‌اش را بپرسید. سؤالات آسانی که ما بیش‌تر آنها را می‌دانیم. این کار کمک می‌کند که از اضطراب مصاحبه به آسانی کاسته شود. پس از صحبت درباره اینکه جد خانواده کیست و مصاحبه‌شونده درباره خانواده خود چگونه فکر می‌کند، به سمت دوران کودکی او، اولین تحصیلات وی و سال‌های نوجوانی او حرکت کنید. از آنجا در مورد سال‌های جوانی، ترک خانواده، تحصیل در دبیرستان، خدمت نظام وظیفه و استخدام شدنش بپرسند. در مورد بیش‌تر مصاحبه‌شوندگان، بخش جوانی مصاحبه متمرکز خواهد شد بر روی شغل و خانواده. بنابراین سؤالات را

طوری تنظیم کنید که مراحل شغلی او و تغییرات خانوادگی‌اش را در بر بگیرد. در مورد شغل آنها کشف کنید که چگونه تصمیم گرفتند که چه کاری را انجام دهند، شغلشان آنها را به کجا کشانده و بهترین و بدترین خاطره آنها از شغلشان چیست. در مورد خانواده، بپرسید که آنها اولین بار در کجا یکدیگر را دیدار کردند و یا شناختند. اینکه آیا فرزند دارند و اگر دارای فرزند هستند، اطلاعات کلی مربوط به آنها را پرسش کنید؛ اینکه خانواده وی در اواخر قرن بیستم چگونه با مشکلات اجتماعی روبرو شد؟ در مورد مصاحبه شونده‌گان سالخورده‌تر علاوه بر این پرسش‌ها، سؤالاتی در مورد بازنشستگی و نوه‌هایشان بپرسید. علاوه بر این موضوعات اصلی تحقیق شما در جلسه قبل از شروع، شما را به سؤالات خاصی خواهد رساند که با این بخش‌های کلی ارتباط پیدا خواهد کرد. سؤالات را طوری طراحی کنید که با یکدیگر هماهنگی داشته باشند. معمولاً مجموعه سؤالات یا به ترتیب تاریخ مرتب می‌شوند و یا به ترتیب موضوع.

در اینجا بعضی از بایدها و نبایدها را در مورد طراحی سؤال برایتان آورده‌ایم:

- سؤالاتی که پاسخ بله یا خیر دارند، نپرسید. شما در صدد هستید که سوژه در راستای زندگی خود برای شما صحبت کند و پاسخ بله یا خیر، این خواسته شما را برآورده نمی‌کند. به جای پرسیدن "آیا شما به دبیرستان گاسدن می‌رفتید؟" بپرسید "مدرسه شما چگونه بود؟" معمولاً نام محلی که آنها به مدرسه می‌رفتند، در پاسخ این سؤال عنوان می‌شود.

- هر بار فقط یک سؤال بپرسید. سؤالاتی چند پرسشی، بندرت پاسخ کامل دریافت می‌کنند.

- خود را به سؤالاتی از پیش طراحی شده محدود نکنید. یکی از بزرگ‌ترین اشتباهاتی که ممکن است مصاحبه‌کنندگان ناشی و کم تجربه - که شاید خودشان عصبی و هیجان‌زده

باشند - انجام دهند، این است که سؤالات را به صورت کتبی می‌پرسند و سؤال در نوار مصاحبه شنیده نمی‌شود. این، اشتباهی عمومی است که وقتی شما در حال مراقب از همه چیز هستید (مانند اطمینان از کار کردن دستگاه ضبط صوت، فروماندن از پرسیدن کدام سؤال، ارزیابی مصاحبه‌شونده برای تشخیص ضعف و خسته‌شدنش)، دستگاه ضبط صوت به جای شما به مصاحبه گوش دهد! اجازه ندهید که ضبط صوت به جای شما شنونده باشد. شما باید به پاسخ‌هایی توجه خاص کنید که می‌توانید به مدد آنها سؤالات هوشمندانه‌ای بپرسید. بنابراین با مصاحبه‌کنندگان خود تمرین کنید تا هم سؤالات از قبل آماده شده را بپرسند، هم آمادگی این را داشته باشند که سؤالات از پیش طرح شده را فراموش کنند و سؤالات جدیدی طرح و پرسش کنند.

- نشتابید. مصاحبه، مسابقه نیست. در اینجا کسانی که اول مصاحبه را تمام می‌کنند، بازنده هستند. چرا که سؤالات دنباله‌دار نپرسیده‌اند و به گفت‌وگوئی آزاد که به دامنه‌های وسیع موضوع مربوط می‌شود، نپرداخته‌اند.

- به سکوت گوش فرا دهید. اگر پس از طرح سؤال، پاسخ آنی دریافت نکردید، منتظر بمانید؛ خودتان سکوت را نشکنید. برای کمک به آنچه در پس سکوت رخ می‌دهد، این کار را دقیق انجام دهید: به مدت ده ثانیه ساکت بمانید. بسیار خوب! حالا خودتان را در جایگاه مصاحبه شونده احساس کنید با دستگاه ضبط صوت روشن و سؤالی که هنوز پاسخ آن داده نشده است و احساس بدی که در ده ثانیه سکوت دارید. بالاخره مصاحبه شونده سکوت را خواهد شکست؛ گاهی با ارائه اطلاعاتی که قبلاً در مورد آن فکر نشده بود. سکوت باید شکسته شود. این، بخشی از گفت‌وگوست. اگر شما در جایگاه مصاحبه‌کننده این کار را نکنید، مصاحبه شونده این کار را خواهد کرد و

گاهی این بهترین بخش مصاحبه است.

- سؤالات آزاد ترکیب شده با سؤالات خاص بپرسید. تاریخ شفاهی، ترکیبی است از اطلاعات خاص درآمیخته با احساس و ارزیابی‌های شخص مصاحبه شونده. ترکیب سؤال خاص «برادران و خواهرانتان را معرفی کنید» با سؤال آزاد «با کدامیک بیشتر می‌ساختید؟» به پاسخ‌های جالب‌تری می‌انجامد تا اینکه یکی از آنها به تنهایی پرسیده شود.
- سؤالات کاوشگرانه بپرسید. افزون بر سؤالات چه کسی، کجا، و چه زمانی، بپرسید چرا و چگونه. این سؤالات منجر به بروز عقاید و احساسات مصاحبه شونده می‌شود.

- چنانچه پاسخ‌ها سرسری و با بی‌اعتنائی بیان می‌شود، چه باید کرد؟ ممکن است سؤالات خاص زیادی پرسیده‌اید و نه سؤالات آزاد کافی. یا شاید هم به مصاحبه شونده اجازه نداده‌اید که قبل از اینکه سؤال بعدی را مطرح کنید، پاسخ کامل به سؤالات بدهد. روگردانی مصاحبه شونده از شما شده است و یا ممکن است او خسته شده باشد. اگر او خسته است، مصاحبه را تمام کنید و برای جلسه دیگری قرار بگذارید. اگر خسته نیستید، تلاش کنید با او دوستانه و مشوقانه رفتار کنید.

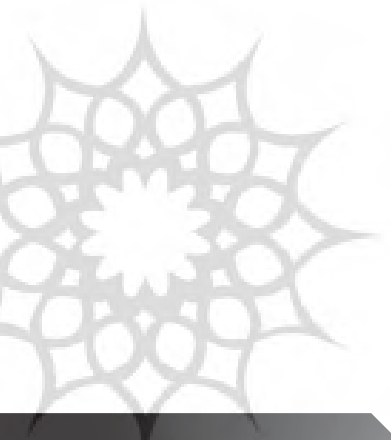
- سؤال جهت دهنده نپرسید. سؤال جهت‌دهنده، ذهن مصاحبه‌شونده را نسبت به آنچه که شما فکر می‌کنید درست است، منحرف می‌کند. مانند این سؤال: «آیا شما از لایحه بودجه متعادلی که حیف و میل و تقلب را در دستگاه دولت متوقف کند، حمایت می‌کنید» به جای «آیا شما بودجه متعادلی را حمایت می‌کنید؟» [سؤال اول وجود حیف و میل را در دستگاه دولت پیش فرض قرار داده است. بنابراین سؤال مناسبی نیست].

- آداب و رفتار شخصی در هنگام مصاحبه کردن. قبل از اینکه کسی را برای مصاحبه کردن بفرستید، به آنها یک سیاهه مقابله بدهید تا مطمئن

خود را به سؤال‌های از پیش طراحی شده محدود نکنید. یکی از بزرگترین اشتباهاتی که ممکن است مصاحبه‌کنندگان ناشی و کم تجربه - که شاید خودشان عصبی و هیجان‌زده باشند - انجام دهند، این است که سؤالات را به صورت کتبی می‌پرسند و سؤال در نوار مصاحبه شنیده نمی‌شود.

شوید هرآنچه را که مورد نیاز است، به همراه دارند. خوب است به CDها قبل از انجام مصاحبه برچسب بزنید تا در مورد اینکه مصاحبه چه کسی در کدام نوار است، سرگردانی و ابهام کم‌تری به وجود بیاید. این کار مانع از آن خواهد شد که نسخه اصلی مصاحبه‌ای دوباره برای ضبط مصاحبه ارسال شود. در ابتدای مصاحبه قبل از آنکه جلسه شروع شود، مصاحبه‌کننده می‌باید صدا را رسیدگی کند تا مطمئن شود دستگاه بدرستی کار می‌کند و صدای هر دو طرف از آن شنیده می‌شود. مخصوصاً توجه کنید که صدای مصاحبه‌شونده بخوبی شنیده شود. پس از این کار نوار را به عقب برگردانید و از ثانیه سی‌ام ابتدای نوار شروع به ضبط کنید. این کار فضای خالی را برای تعمیر احتمالی نوار در صورت نیاز فراهم می‌کند. سپس مصاحبه‌کننده باید این متن را قرائت کند:

«این مصاحبه با (نام مصاحبه شونده) است توسط (نام مصاحبه کننده) در تاریخ (تاریخ مصاحبه) در محل (محل انجام مصاحبه).»

سپس مصاحبه‌کننده می‌تواند مصاحبه را شروع کند. مصاحبه نباید بیش از ۲ ساعت به طول بینجامد زیرا بیش تر افراد پس از این مدت بسیار خسته می‌شوند. اگر جلسه‌ی اضافه‌ای مورد نیاز بود، قبل از ترک مصاحبه‌شونده، زمان و تاریخ آن را با وی قطعی کنید. در طول مصاحبه، مصاحبه‌کننده باید هر اسم خاصی را که مصاحبه‌شونده نام می‌برد، یادداشت کند. به این ترتیب نام‌هایی که نیازمند تصحیح است، مشخص می‌شود. اگر در انتهای مصاحبه، مصاحبه‌شونده کشف آن را دارد، فهرست را برای او بخوانید و هیجی صحیح آن را بنویسید. یا رونوشتی از فهرست قبل از پیاده کردن متن برای مصاحبه‌شونده بفرستید تا اسامی را تصحیح کند.

در اینجا برخی از مواردی که در هنگام انجام مصاحبه باید انجام داد و آنهایی را که نباید انجام داد، آورده‌ایم:

• برقراری رابطه بین شما و مصاحبه‌شونده، یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های مصاحبه خوب است. رابطه‌ی مصاحبه‌شونده و مصاحبه‌کننده، قبل از شروع مصاحبه برقرار می‌شود و در طول مصاحبه ادامه پیدا می‌کند. دوستانه برخورد کنید و هنگامی که به مصاحبه‌گوش می‌دهید، نسبت به مصاحبه‌شونده، مشوق و مهربان و یاری‌رسان باشید. به ارتباطی که ناشی از ارتباط چشمی است، توجه کنید. از سیگنال‌های آرام مانند یک لبخند یا حرکت سر استفاده کنید تا مصاحبه‌شونده را تشویق به صحبت کنید. از سیگنال‌های گفتاری مانند «بله»، «اوهم»، یا «نگفته بودید» بهتر است استفاده نکنید چرا که اینها کلام مصاحبه‌شونده را تغییر می‌دهد. به خاطر داشته باشید این مصاحبه، داستان زندگی شما نیست و هر حرکتی که برای بیان فکر یا عقیده‌ی خود انجام دهید، جریان مصاحبه را تغییر خواهد داد. البته شما باید بپرسید و با مصاحبه‌شونده گفتگو کنید، اما هرچقدر شما بتوانید

بیش تر خود را کنار بکشید، مصاحبه‌شونده بیش تر می‌تواند خودش بگوید.

• به زبان بدن مصاحبه‌شونده توجه داشته باشید. سعی کنید زبان دفاعگر بدن را به عنوان نشانه‌ای از ناراحتی و یا ناراضی‌تی مصاحبه‌شونده از موضوع صحبت بخوانید. در صورت امکان بفهمید چرا؟ در مورد خودتان زبان بدن دوستانه و تشویق‌گرانه را انتخاب کنید. ارتباط چشمی را حفظ کنید؛ خیره نشوید؛ به ساعت و یا دستانتان نگاه نکنید.

• هنگامی که عمیقاً با گفتار مصاحبه‌شونده مخالفید، چه واکنشی باید نشان دهید؟ عکس‌العمل نشان ندهید. به خاطر داشته باشید که این تاریخ شفاهی زندگی مصاحبه‌شونده است، نه زندگی شما. شما نیازمند هستید کاملاً به حرفهای مصاحبه‌شونده گوش دهید. می‌توانید پاسخ‌های گمراه‌کننده را به چالش بکشید، اما در مورد دیدگاه‌ها بحث نکنید. فقط زمانی که مصاحبه به اتمام رسید و ضبط خاموش شد، می‌توانید با مصاحبه‌شونده وارد بحث شوید.

• اگر احساس می‌کنید که مصاحبه‌شونده مطلب غیر واقعی بیان کرده است، چه باید بکنید؟ اول اینکه در پذیرفتن آن خیلی سریع نباشید. اگر آنها اطلاعات غلط می‌دهند، شاید به دلیل کم شدن حافظه‌شان باشد. مستقیماً گفتار آنها را زیر سؤال نبرید، اما سؤالات خاصی بپرسید تا صحت مطلب را در مقیاس وسیع‌تری بررسی کنید. ما در حالی که داشتیم در PAC این درس را مورد نحوه پرسش تهیه می‌کردیم، این مسئله مطرح شد. به طور مثال مصاحبه‌شونده‌ای بود که ادعا می‌کرد یک مزرعه‌ی فلفل سبز را به‌طور کامل درو کرده است. بعضی از دانشجویان می‌خواستند با او مانند دروغگوها برخورد کنند. برخی دیگر فکر کردند که می‌توان سؤال را به این ترتیب مطرح کرد، «او چقدر طول کشید تا مزرعه را درو کنید؟» و موضوع را در امتداد همین خط ادامه دادند.

• به مقدار خستگی توجه کنید هم در وجود خودتان و هم در مصاحبه‌شونده. مخصوصاً اگر با مصاحبه‌شونده سالخورده گفت‌وگو می‌کنید. از او در مورد اینکه خسته است یا نه سؤال کنید. اگر پاسخ آری است، جلسه را خاتمه دهید و ادامه آن را به جلسه‌ی دیگری واگذار کنید.

• بهترین روش اتمام مصاحبه چیست؟ به سؤالی فکر کنید که مصاحبه‌را جمع‌بندی کند. ممکن است از او بخواهید که زمان حال را با دوران گذشته مقایسه کند؛ نتیجه‌گیری را به وقایع مهمی که او در آنها زندگی کرده است، بکشانید یا اینکه بخواهید، بگویند که آینده را چگونه می‌بینند. در پایان از آنها بخواهید چنانچه مطلب دیگری دارند، بیان کنند. از آنها برای اینکه وقتشان را در اختیارتان گذاشته‌اند، تشکر کنید. اگر می‌خواهید یک نسخه از مصاحبه را به آنها بدهید، به آنها بگوئید. همچنین ممکن است درباره‌ی اینکه در مورد CDها چه کارهایی صورت می‌گیرد و اینکه در کجا نگهداری می‌شوند و مصاحبه‌شوندگان چه نقشی در ویرایش CDها می‌توانند داشته باشند، توضیحاتی بدهید. به محض اینکه نوار را از دستگاه ضبط صوت خارج کردید، زبانه پائین نوار را بشکنید تا صدای دیگری روی آن ضبط نشود. این کار، خیلی مهم است و از خطر از بین رفتن مصاحبه‌ها جلوگیری می‌کند.

• اگر مصاحبه موجب برانگیخته‌شدن احساسات مصاحبه‌شونده شد، پس از خاموش کردن ضبط، مدتی را صرف گفت‌وگو با مصاحبه‌شونده بکنید تا او دوباره آرامش خود را به دست بیاورد. مصاحبه‌ها گاهی خاطرات دردآور و فراموش شده گذشته را به یاد افراد می‌آورد. این، مهم است که مصاحبه‌شونده را متوجه کنیم که چقدر مصاحبه مهم است و به آنها مجدداً اطمینان خاطر بدهیم که چقدر مفید بوده‌اند.

• بیش تر مصاحبه‌شوندگان ضبط تجربیات خود را خیلی جدی می‌گیرند.

برگرفته از:
فصلنامه گنجینه اشعار، شماره ۶۴

را برای تأیید گرفتن از مصاحبه‌شونده، برایش ارسال کنید. نامه‌ای همراه با متن برای وی بفرستید و دوباره از اینکه در این مصاحبه شرکت کرده است، تشکر کنید و او را تشویق کنید که متن مصاحبه را برای تأیید درستی آن مطالعه کند. به وی بگویید که اگر مدتی مشخص، مثلاً دو هفته یا یک ماه متن به دستتان نرسید، شما فرض می‌کنید که وی متن را مطالعه کرده و اشکالی در آن پیدا نکرده است. این کار، مانع از آن می‌شود که شما مدت‌ها منتظر دریافت متن اصلاح شده بمانید. پس از اینکه مدت مشخص سپری شد یا متن اصلاح شده را دریافت کردید، اصلاحات را انجام دهید و سپس نسخه مصاحبه را به آرشو بفرستید تا همراه با CDها نگهداری شوند.

در این باره به چندین نکته باید توجه کرد: اینکه اطلاعاتی که شما جمع‌آوری کرده‌اید، مورد استفاده پژوهشگران واقع می‌شود؛ بنابراین شما باید مطمئن شوید همه منابع تولید شده مرتبط با پروژه ساماندهی شده و در مخزن قرار گرفته است. این منابع شامل فایل‌های اصلی، فایل‌های پشتیبان، متن اصلاح شده، یادداشتهای تحقیق مقدماتی و هر یادداشتی است که مصاحبه‌کننده برداشته است. نامه‌های قدردانی و سپاسگزاری برای اعلام اتمام پروژه و تشکر از حضور با ارزش آنها در این برنامه، باید هم برای مصاحبه‌شوندگان و هم مصاحبه‌کنندگان ارسال گردد. اکنون زمان آن است که پروژه بعدی را آغاز کنید.

پی‌نوشت‌ها:

Frisch, 1990.
Marants.
Directional.
Body Language.
Pre-interview
Follow- up question.
Open- ended.
Specific questions.

این کار فرصتی است برای اینکه زندگی خود را برای ثبت تاریخی روی کاغذ بیاورند؛ صحبت در مورد موفقیت‌ها و شکست‌ها، لحظات افتخار و ناکامی‌ها. بیش‌تر مصاحبه‌شوندگان، مخصوصاً آنهایی که سالخورده‌ترند، از این فرصت استفاده می‌کنند، برای اعتبار بخشیدن به زندگی خود و فرصتی برای روشن کردن حقیقت. بنابراین، به مصاحبه و خاطرات او احترام بگذارید.

پیاده کردن متن گفت‌وگو

تهیه متن کلمه به کلمه مصاحبه، مرحله بعدی هر پروژه تاریخ شفاهی است. پیاده کردن متن مصاحبه، آن را به سند مکتوب تغییر شکل می‌دهد که استفاده از آن برای پژوهشگران راحت‌تر است.

پیاده کردن متن مصاحبه، باید دقیق و درست منطبق با مکالمه صورت گرفته باشد. تصحیح زبان خاص هر کس کار درستی نیست. پس از اینکه چرکنویس متن آماده شد، متن را به کسی که در ایجاد مصاحبه نقشی نداشته است، بدهید تا آن را مقابله و تصحیح کند. مقابله یعنی خواندن نسخه و گوش دادن همزمان به نوار مصاحبه و تصحیح هر اشتباهی که فرد پیاده‌کننده نوار مرتکب شده است. پس از تصحیح، نسخه را برای تأیید گرفتن از مصاحبه‌شونده نزد وی ببرید. در این مرحله اگر مصاحبه‌شونده صلاح بداند، جملات گفتاری خود را تصحیح می‌کند. در مصاحبه، این به عهده مصاحبه‌کننده است که بی دلیل بر آنچه گفته می‌شود، تأثیر نگذارد. مجدداً در اینجا، در بحث مربوط به پیاده‌سازی مصاحبه، ویرایش آن و تغییر در گفته‌ها، مسئله بی‌اعتبار کردن و لطمه زدن به متن مصاحبه مطرح است. شما می‌توانید «اوهم» و «می‌دانید» را حذف کنید، اما هرچه کم‌تر مصاحبه را ویرایش کنید، بهتر است.

همانطور که در بالا به آن اشاره شد، به محض اینکه نسخه برداری تمام شد، آن